

Vážený pan
RNDr. Martin Bursík
Ministr životního prostředí

prostřednictvím

Ministerstva životního prostředí
Odboru výkonu státní správy V
Třída 1. máje 26
460 01 Liberec

dne 26. ledna 2008

Odvolání proti usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 15. ledna 2008 o tom, že nejsem účastníkem řízení o stanovení CHLÚ Kotel

Vážený pane ministře,

jako vlastník nemovitosti přímo dotčené návrhem na stanovení chráněného ložiskového území Kotel (dále jen „CHLÚ“) jsem oznámil ministerstvu životního prostředí, odboru výkonu státní správy V. (dále jen „MŽP“), které v předmětné věci rozhoduje, že jsem účastníkem tohoto řízení. Zároveň jsem vyjádřil se stanovením uvedeného CHLÚ nesouhlas, který jsem věcně odůvodnil.

MŽP na můj podnět reagovalo „sdělením“ ze dne 15. ledna 2008 č.j. 542/38/08/73, kterým mne informuje, že „zde není žádná pochybnost o tom, že účastníkem řízení“ v předmětné věci nejsem.

Uvedeným postupem MŽP došlo k hrubému porušení mých procesních práv, jehož nevyhnutelným důsledkem by bylo budoucí porušení i mých práv věcných. Podávám proto v zákonem stanovené obecné patnáctidenní lhůtě odvolání (jakkoliv lze v důsledku chybějícího poučení konstatovat, že v daném případě platí spíše lhůta devadesátidenní upravená § 83 odst. 2 správního řádu).

V první řadě není pochyb, že navzdory svému označení jako „sdělení“ je dopis MŽP ze dne ze dne 15. ledna 2008 č.j. 542/38/08/73 ve skutečnosti usnesením podle § 28 odst. 1, kterým bylo rozhodnuto o tom, že nejsem účastníkem řízení ve věci.

Správnímu orgánu nepřísluší jako předběžnou otázku hodnotit, zda zde o účasti konkrétní osoby v řízení pochybnost je či není. Tato pochybnost vzniká již tím, že předmětná osoba se za účastníka považuje a uvede pro to věcné důvody, zatímco jiný účastník řízení či správní orgán má názor odlišný. Pokud bychom naopak připustili, že správní orgán může o okruhu účastníků řízení rozhodovat nepřezkoumatelným „sdělením“, otevřeli bychom prostor ke svévolnému porušování základního procesního práva účastníků (tj. práva se řízení vůbec účastnit), kteří by zároveň byli zbaveni možnosti se proti tomuto porušení práva řádnými opravnými prostředky jakkoliv bránit.

Je dále zřejmé, že svým postupem MŽP porušilo zásadu rovnosti před zákonem. Podle mých informací totiž o nároku obcí dotčených stanovením CHLÚ účastnit se řízení ve věci rozhodlo řádně usnesením (jakkoliv tento nárok protiprávně odmítlo), ačkoliv i obce tento nárok opíraly mj. o dotčení vlastnických práv. MŽP zde tedy o nároku jedné skupiny osob rozhodovalo odlišným procesním způsobem, než o nároku skupiny jiné, aniž by tento svůj postup jakkoliv odůvodnilo (pokud bychom připustili nesprávný právní názor MŽP, že o neexistenci mého práva na účast v řízení zde vůbec není pochyb s ohledem na ustanovení § 17 odst. 3 horního zákona, musel by tento argument platit i pro účast obcí a k odlišnému procesnímu postupu by zde nebyl důvod).

Napadené usnesení, jak je již na první pohled zřejmé, postrádá základní formální náležitosti a je nepřezkoumatelné. Již tato skutečnost zakládá sama o sobě důvod k jeho zrušení. Usnesení mj. není řádně označeno jako usnesení, není v něm uvedeno, podle jakého právního předpisu bylo vydáno a postrádá poučení o opravných prostředcích.

Za ještě závažnější však považuji odůvodnění, jímž MŽP moji účast v řízení odmítlo a kterým otevřeně (byť nepřímou) deklarovalo, že při svém rozhodování záměrně odmítá jakkoliv přihlížet k ochraně ústavních práv založených Listinou základních práv a svobod.

MŽP ve svém usnesení uvádí, že mu „nepřísluší posuzovat právo na vlastnictví ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod“. To však po něm nikdo nežádal. Mé právo na vlastnictví k dotčené nemovitosti vyplývá z občanského práva, v souladu se zásadou intabulace je potvrzeno zápisem v katastru nemovitostí a pokud jsem informován, nikdo jej aktuálně nezpochybňuje. Nepožadoval jsem, aby MŽP toto právo posuzovalo, požadoval jsem, aby jej při svém rozhodování respektovalo a umožnilo mi realizaci odvozených práv, která z něj plynou, mezi něž patří i právo na účast v předmětném řízení. Že jsou moje vlastnické práva v předmětném řízení intenzivně dotčena (a to bez výjimky negativně) je přitom nepochybné a MŽP to ostatně v napadeném usnesení nikterak nezpochybňuje. **K této otázce si dovoluji v plném rozsahu odkázat na argumentaci, kterou jsem použil ve svém oznámení o účasti v předmětném řízení, které je, jak předpokládám, součástí spisu a bude Vám proto postoupeno společně s tímto odvoláním.**

MŽP v předmětné věci zjevně dalo přednost běžnému zákonu před Ústavou (či přesněji před Listinou, která je součástí ústavního pořádku). Rozporem mezi procesním ustanovením horního zákona a ústavním právem na ochranu vlastnictví se odmítlo zabývat. Flagrantně tak porušilo zásadu *lex superior derogat legi inferiori*, která je prvním z interpretačních pravidel, které se podle doktríny i praxe při aplikaci práva používají. Jen s malou mírou nadsázky by bylo možné dodat, že pokud si MŽP – OVSS V uvedený přístup osvojí, může příště dát přednost vyhlášce před zákonem.

Nelze konečně mlčet ani k tvrzení, že nález Ústavního soudu I. ÚS 42/97 nemůže MŽP v předmětné věci aplikovat. To je nepochybně pravda, pokud jde o aplikaci přímou, nicméně nic takového nikdo po MŽP nežádal. Při interpretaci práva (která tvoří základ jakékoliv rozhodovací činnosti veřejné správy) je však standardním prostředkem výklad *per analogiam*. Jak jsem již dříve poukázal, institut CHLÚ podle horního zákona a institut stavební uzávěry podle zákona stavebního je fakticky totožný, jediným zásadním rozdílem je předmět ochrany. **Je proto věci prosté logické úvahy seznat, že pokud v jednom z uvedených případů shledal Ústavní soud, že vyloučení vlastníků nemovitostí z projednávání věci je**

protiústavní, bude tento závěr platit i v případě druhém, fakticky totožném (byť upraveném jiným právním předpisem).

V uvedené souvislosti považuji za překvapivé, že za jiných okolností si uvedenou analogii MŽP zřetelně uvědomuje, jak vyplývá z jím navržené novely horního zákona, která je nyní předmětem vnějšího připomínkového řízení.

Vážený pane ministře,

vzhledem k výše uvedeným skutečnostem si Vám dovoluji navrhnout, abyste usnesení MŽP z 15. ledna 2008, že nejsem účastníkem řízení o stanovení CHLÚ Kotel, postupem podle § 90 odst. 1 písm b) správního řádu

zrušil

a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému rozhodnutí a projednání s tím, že prvostupňový orgán je při svém rozhodování povinen dbát mých ústavních práv a řídit se zásadou *lex superior derogat legi inferiori*.

Jméno a příjmení:

Bydliště:

Vlastník nemovitosti p.č..... v k.ú.....

Na vědomí (v kopii):

- Ministr životního prostředí RNDr. Martin Bursík, Vršovická 65, 100 00 Praha 10